"ישיבישע בלאט"

"שאלות" ו"מראי מקומות" על ה"דף – היומי"

שבת פ.

שתי אותיות בדיו וכו', וכשהדיו בפני עצמו או בכלי? עי' פי' הר"ח וכ"כ ברמב"ם, ועי' שפ"א מה שפירש לפי זה את הספק בגמרא.

בעידנא דאפקה לבתרייתא וכו', והאם בכל מלאכות בעינן הכי? עי' פרמ"ג בפתיחה כוללת להלכות שבת.

בעי רבא הוציא אות אחת וכתבה וכו', הוציא חצי גרוגרת והניח וכו', ויל"ע מה יהיה הדין אם הוציא שיעור שלם אבל יניח מעט מעט וכמו בכותב יכתוב אות שנייה רק אחר שיתייבש מה יהיה דינו והאם ניתן להוכיח מזה שלא הסתפקנו בזה שכה"ג חייב? עי' אפיקימים ח"ב סימן ד' ענף ח' מה שחקר בדין הנחה במלאכת הוצאה האם הוי חלק מהמלאכה או רק תנאי, ואולי שייך להכא.

תוד"ה והא, עי' אבני נזר או"ח רמ' מה שהוכיח מדבריהם לענין החקירה בדין 'קלוטה כמי שהונחה דמי', עי"ש.

תוד"ה בהעלם אחד וכו', דנמו מה חילוק בין מוציא ל-ב' מקומות לכותב ב-ב' מקומות, ולגבי מבשל ב-ב' מקומות? עי' תוס' מנחות נז. תוס' ב"ב נה: ועי' מוסך השבת למנחת חינוך.

רש"י ד"ה והוא, עי' קושיית רעק"א, ועי' רש"י לעיל ז. ושפ"א שם, ועי' רש"י לקמן צט: ד"ה מוקף.

תוד"ה אבל, עי' מהר"ם שפ"א ועי' תוס' ב"ב נו. ד"ה אבל.

הא קיי"ל דשיעורא דרבנן נפיש, ועי' פנ"י בבאור הדמיון בין שני הדברים.

כדי לסוד פטפוט, עי' פרש"י ועי' ר"ח והנ"מ איך לגרוס במשנה.

שבת פ:

טופלות בסיד, עי' פרש"י למה עשו כן, ועי' ריטב"א בשם התוס'.

טרופה ונתונה באילפס, ומה שנקט אילפס? עי' פיה"מ לרמב"ם והגהות ראמ"ה.

רבי יהודה היא וכו', ובשפת אמת הקשה דכיון שאסור לעשות כן אמאי שיעורו בו? עי' תי', **ובתירוץ רבא,** הקשה התורא"ש להיפך דא"כ כל הנ"מ רק לאחר החורבן, והרי העיקר הוא לגבי חטאת וכו'? עי"ש ועי' ב"ב ס: טור או"ח תקס' ובאור הגר"א שם.

איבעיא להו קשר העליון או תחתון, ועי' שפ"א מה הדין בקולמוס ממש.
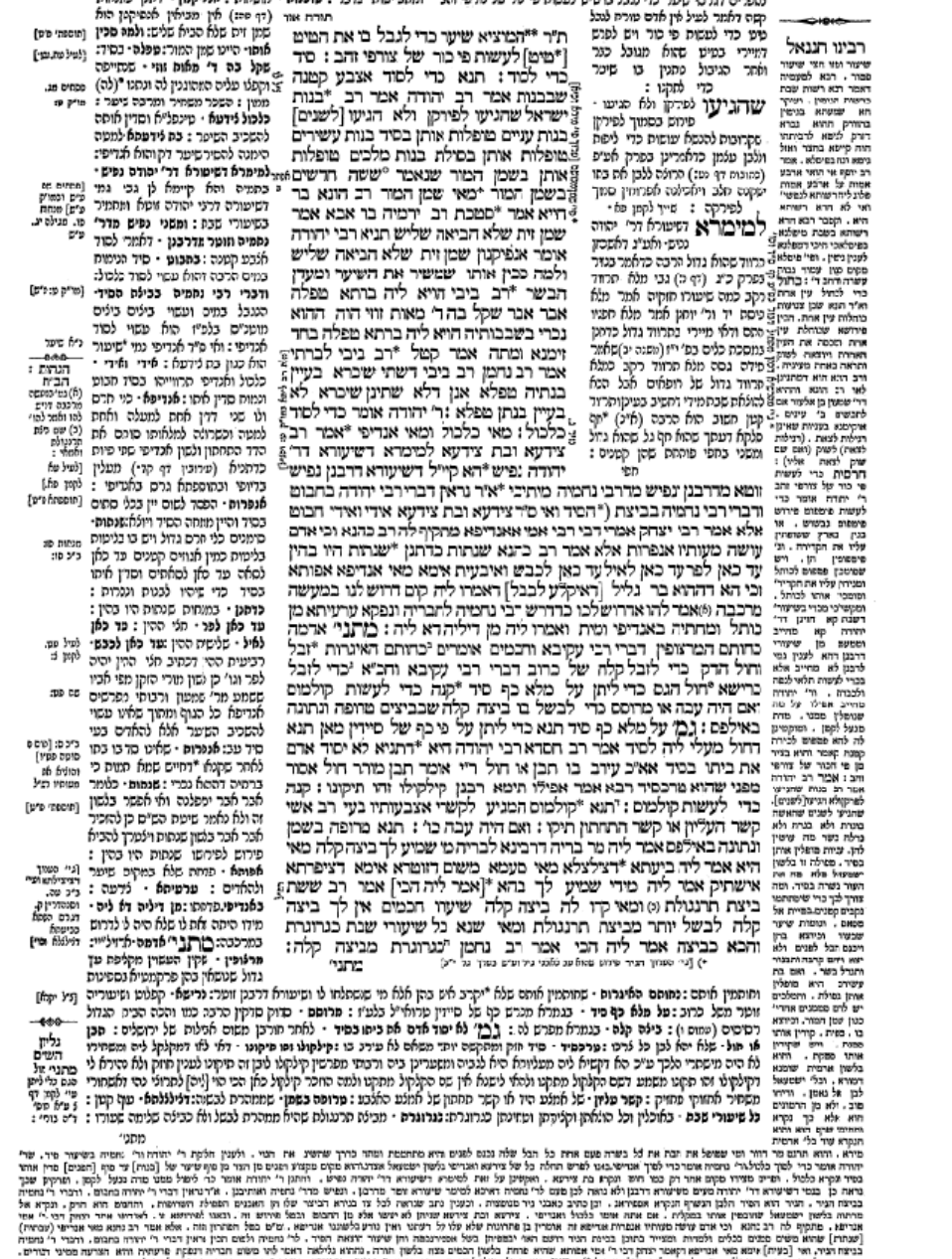
לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
לתגובות הערות והארות ולקבלת הדף בדוא"ל מידי יום ניתן לפנות ל-
7652935@gmail.com או בין הסדרים למספר - 0527652935